

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

KANCELARIA SENATU

03980200620636

RPW/11766/2022 P. zał. 1

2022-05-18 rej. Borczon Szymon

Warszawa, 13 maja 2022 r.

DWEW-WSPE.0234.2.2022.JKP

Pan Marek Plura
Zastępca Przewodniczącego
Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

nawiązując do pisma z 28 kwietnia 2022 r. w sprawie stanowiska związanego z treścią petycji Stowarzyszenia Polski Instytut Praw Głuchych, dotyczącej zmiany ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o *języku migowym i innych środkach komunikowania się*¹, w celu zapewnienia osobom głuchym możliwości korzystania z tłumacza polskiego języka migowego we wszystkich instytucjach publicznych finansowanych ze środków publicznych, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji, zgodnie z właściwością Ministerstwa Edukacji i Nauki dotyczących punktów 1 i 6 petycji.

Punkt 1

(Cyt.) Dodanie do wykazu organów publicznych zwanych docelowo „podmiotami zobowiązanymi” – w kontakcie z którymi osoby uprawnione mogą korzystać z pomocy osoby przybranej lub tłumacza certyfikowanego – „jednostek oświaty” (Art. 1 pkt 1; Art. 6 pkt 4).

Polski Język Migowy jako naturalny język osób głuchych powinien być językiem dydaktycznym – nauczania w szkołach dla głuchych. W większości szkół dla głuchych nauczyciele migają do dzieci Systemem Językowo-Migowym, sztucznym i niezrozumiałym językiem dla osób głuchych co prowadzi do dysfunkcjonalności ich prawidłowego rozwoju i kompetencji językowych, w wielu krajach UE nauczyciele prowadzą zajęcia dydaktyczne w naturalnym języku migowym – dzieci głuche nabywają większe kompetencje językowe

¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 1824, z późn. zm.

analogicznie w stosunku do słyszących rówieśników. W ustawie o języku migowym postulujemy również o wprowadzenie obligatoryjności nałożonej na nauczycieli pracujących bądź mających zamiar podjąć zatrudnienie w szkołach dla głuchych znajomości jak i zarówno posługiwania się na zajęciach dydaktycznych tylko i wyłącznie Polskim Językiem Migowym.

Punkt 6

(Cyt.) Dodanie w Art. 3 pkt 9) definicji „jednostek oświaty”. Pozwoli to na dołączenie ich do katalogu podmiotów zobowiązanych (Art. 6 pkt 5);

Ministerstwo Edukacji i Nauki uwzględni potrzeby dzieci i młodzieży niesłyszących i słabosłyszących² na każdym poziomie ich edukacji, poprzez zapewnienie warunków organizacyjno-prawnych do kształcenia, wychowania i opieki we wszystkich rodzajach przedszkoli (ogólnodostępne, integracyjne, specjalne) oraz typach (podstawowe, ponadpodstawowe) i rodzajach szkół (ogólnodostępne, integracyjne, specjalne), a także w placówkach systemu oświaty.

Przepisy prawa oświatowego umożliwiają dyrektorowi przedszkola, szkoły czy placówki systemu oświaty prawidłowe zorganizowanie kształcenia specjalnego dziecku i uczniowi z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego wydanym np. ze względu na niepełnosprawność słuchową (niesłyszenie lub słabe słyszenie). Decyzja o zatrudnieniu w danej jednostce systemu oświaty nauczyciela posiadającego odpowiednie kwalifikacje lub specjalisty niebędącego nauczycielem, np. tłumacza Polskiego Języka Migowego, należy do kompetencji dyrektora tej jednostki systemu oświaty³ i podejmowana jest odpowiednio do rozpoznanych potrzeb dzieci i uczniów w tym zakresie.

Do specjalistów niebędących nauczycielami nie mają zastosowania przepisy ustawy – *Karta Nauczyciela*⁴ dotyczące zatrudniania nauczycieli. Zatrudnianie tych specjalistów dokonywane jest zgodnie z przepisami ustawy – *Kodeks pracy*⁵.

Przepisy prawa oświatowego umożliwiają naukę języka migowego lub innych alternatywnych metod komunikacji, już od momentu objęcia dziecka

---

² Posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, wydawane przez zespół orzekający działający w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradniach specjalistycznych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 września 2017 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1743) ze względu na niepełnosprawność np. niesłyszenie albo słabe słyszenie, wskazaną w § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1309).

³ Art. 68 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. *Prawo oświatowe* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1762, z późn. zm.).

⁴ Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – *Karta Nauczyciela* (Dz. U. z 2021 r. poz. 2215, z późn. zm.).

⁵ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320, z późn. zm.).

zajęciami wczesnego wspomagania rozwoju, organizowanymi od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole⁶ (na podstawie opinii o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka w wymiarze od 4 do 8 godzin w miesiącu⁷), jak również w trakcie wychowania przedszkolnego i kształcenia w szkole.

Zakres wsparcia, jaki jest niezbędny dziecku i uczniowi posiadającemu orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydane ze względu na niesłyszenie lub słabe słyszenie, wynika z zaleceń wskazanych w ww. orzeczeniu oraz z wielospecjalistycznych ocen poziomu funkcjonowania dziecka lub ucznia dokonywanych przez zespół nauczycieli i specjalistów prowadzących z nim zajęcia⁸. Dostosowanie treści i indywidualizacja procesu nauczania to zadanie nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z dzieckiem czy uczniem niesłyszącym lub słabosłyszącym. Wskazania, zalecenia i formy pracy, w tym rodzaje zajęć rewalidacyjnych określone zostają w indywidualnym programie edukacyjno-terapeutycznym opracowywanym dla każdego dziecka lub ucznia przez ww. zespół⁹.

Zatem, dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami – niesłyszących lub słabosłyszących posiadających orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego – nauka języka migowego lub innych alternatywnych metod komunikacji, powinna być wskazana w indywidualnym programie edukacyjno-terapeutycznym i realizowana w ramach zajęć rewalidacyjnych¹⁰. Minimalny tygodniowy wymiar zajęć rewalidacyjnych w szkołach ogólnodostępnych i integracyjnych wynosi 2 godziny na ucznia, natomiast w szkołach specjalnych od 8 do 12 godzin tygodniowo na oddział¹¹.

Nauka języka migowego może być również zorganizowana w szkole poza obowiązkowymi zajęciami edukacyjnymi, zgodnie z potrzebami uczniów, w szczególności dzieci i młodzieży niesłyszących. Zgodnie z przepisami § 2 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 kwietnia 2019 r. *w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół*¹², ramowy plan nauczania obejmuje dodatkowe zajęcia języka migowego, które są prowadzone w szkole w przypadku przyznania przez organ prowadzący szkołę, na wniosek dyrektora szkoły, godzin na realizację tych zajęć. Organ prowadzący szkołę może dodatkowo przyznać nie więcej niż 3 godziny tygodniowo dla każdego oddziału (grupy międzyoddziałowej lub grupy międzyklasowej) w danym roku szkolnym,

---

⁶ Art. 127 ust. 5 ww. ustawy – *Prawo oświatowe*.

⁷ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 sierpnia 2017 r. *w sprawie organizowania wczesnego wspomagania rozwoju dzieci* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1635).

⁸ § 6 ust. 4 i 9 – 10 ww. rozporządzenia *w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym*.

⁹ § 6 ww. rozporządzenia.

¹⁰ O których mowa w przepisach § 5 pkt 4, § 6 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 ww. rozporządzenia.

¹¹ Ww. rozporządzenie *w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół* – załączniki dla poszczególnych typów szkół.

¹² Dz. U. z 2019 r. poz. 639, z późn. zm.

a w przypadku szkół w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich – od 6 do 12 godzin, m.in. na realizację zajęć języka migowego¹³.

W kontekście nauki polskiego języka migowego został opracowany multimedialny kurs języka migowego pod tytułem *Migaj razem z nami*, będący serią dziesięciu multimedialnych książek pomocniczych do nauki tego języka, przeznaczony dla uczniów szkół podstawowych. Autorami kursu są niesłyszący i słyszący specjaliści w zakresie surdopedagogiki, lingwistyki migowej, oraz nauczania języków obcych. Całość zadania była realizowana na zlecenie ministra do spraw oświaty i wychowania przez Pracownię Lingwistyki Migowej Uniwersytetu Warszawskiego, która jako pierwsza uruchomiła w Polsce studia z filologii polskiego języka migowego umożliwiające zdobycie biegłości w polskim języku migowym (PJM) oraz wiedzy o środowisku niesłyszących, osadzonej w szerokim kontekście lingwistycznym, socjologicznym, historycznym i kulturowym. Kurs odpowiada poziomom biegłości językowej od A1 do B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESKOJ). Każda część została przygotowana w formie odrębnej publikacji multimedialnej, co umożliwia rozpoczęcie nauki na dowolnym poziomie oraz pracę z książką na komputerze stacjonarnym – zarówno w domu jak i w klasie z wykorzystaniem tablicy multimedialnej. Kurs może zostać w całości pobrany nieodpłatnie zarówno ze strony internetowej Ministerstwa Edukacji i Nauki¹⁴ jak i ze Zintegrowanej Platformy Edukacyjnej¹⁵.

Zatem, MEiN umożliwia uczniom z niepełnosprawnością słuchową posiadającym orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, naukę polskiego języka migowego, jak i w polskim języku migowym.

Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że w Polsce język migowy był używany przez uczniów w szkołach specjalnych od początku ich istnienia (tj. od 1817 r.), co doprowadziło do powstania różnych odmian tego języka. W latach dziewięćdziesiątych XX w. podjęto próby upowszechniania jednej z jego odmian (tzw. SJM – systemu językowo-migowego) w większości szkół. Zanim jednak udało się przeprowadzić pełną ewaluację tego postępowania, sytuacja w rehabilitacji i edukacji dzieci z uszkodzeniami słuchu zmieniła się podobnie jak w innych krajach.

Wczesne wykrywanie uszkodzeń (badania przesiewowe noworodków), protezowanie, wspomaganie wczesnego rozwoju dziecka i wychowanie językowe oraz terapia logopedyczna w okresie niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym, sprawiły, że do szkół trafiają w większości dzieci, które mimo uszkodzenia słuchu są funkcjonalnie słyszące lub niedosłyszące i mogą – przy odpowiednim wsparciu – uczyć się razem ze słyszącymi w integracji

---

¹³ § 2 ust. 4 i § 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 kwietnia 2019 r. w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół (Dz. U. z 2019 r. poz. 639, z późn. zm.).

¹⁴ <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/kurs-polskiego-jezyka-migowego-pjm>

¹⁵ <https://zpe.gov.pl/a/migaj-razem-z-nami---kurs-polskiego-jezyka-migowego-pjm/DipfoQ5uN>

lub indywidualnej inkluzji¹⁶. Ta grupa uczniów potrzebuje odpowiednich metod wsparcia: dobrego dostępu do dźwięków, trafnie dobranych metod wychowania językowego, ustawicznej opieki logopedycznej, wsparcia nauczycieli rozumiejących ich specjalne potrzeby, specjalistycznych podręczników, urządzeń informatyczno-komunikacyjnych i powszechności napisów, zwłaszcza *speech to text*¹⁷.

Uczniowie z tej grupy nie odczuwają potrzeby poznawania języka migowego, ale raczej dążą do opanowania na wysokim poziomie kolejnych języków dźwiękowych i z powodzeniem uczą się języka angielskiego (polscy pedagodzy mają w tej dziedzinie wybitne osiągnięcia). Trzeba też brać pod uwagę fakt, że 95% dzieci z uszkodzeniami słuchu ma rodziców słyszących, którzy nie znają języka migowego i rozmawiają z dziećmi po polsku.

Istnieją jednak grupy uczniów z uszkodzeniami słuchu, które potrzebują korzystania z języka migowego. Są to:

- 1) niesłyszące dzieci niesłyszących rodziców, których pierwszym językiem jest język migowy;
- 2) dzieci z najgłębszymi i specyficznymi uszkodzeniami słuchu, u których zastosowanie aparatów słuchowych i/lub implantów nie przynosi pożądaných efektów.

Należy podkreślić, że liczba uczniów, którzy potrzebują stosowania języka migowego w nauczaniu, zmniejsza się z roku na rok. Niesłyszące dzieci rodziców niesłyszących stanowią około 5% populacji dzieci z uszkodzeniami słuchu, ale większość z nich ma umiarkowane uszkodzenie i z zastosowaniem aparatów słuchowych może z powodzeniem uczyć się języka dźwiękowego w mowie i w piśmie.

Natomiast zjawisko nieskuteczności aparatów i implantów słuchowych dotyczy około 30% dzieci z najgłębszymi uszkodzeniami słuchu, co oznacza nieliczne przypadki w skali kraju (kilkoro dzieci w skali roku)¹⁸.

Osobny, trudny problem stanowią specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z uszkodzeniami słuchu i niepełnosprawnościami sprzężonymi. Ich potrzeby są zróżnicowane i wielorakie. W niektórych przypadkach konieczne jest stosowanie języka migowego. W innych jest to niemożliwe z uwagi na ograniczenia sprawności rąk i wzroku. Podstawą doboru metod komunikowania się z uczniem musi być wczesna, a następnie ustawicznie pogłębiana diagnoza funkcjonalna jego specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych.

---

¹⁶ Źródło: Kazimiera Krakowiak, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, „Pedagogiczno - logopedyczna analiza projektu pt. Model edukacji dwujęzycznej dzieci głuchych”

https://pracownik.kul.pl/kkrak/dorobek/93392_pedagogiczno-logopedyczna-analiza-projektu-pt-quot-model-edukacji-dwuj-zycznej-dzieci-g-uchych-quot

¹⁷ *Ibidem*

¹⁸ *Ibidem*

Ministerstwo Edukacji i Nauki kontynuuje działania zmierzające do doskonalenia postępowania specjalistycznego w tym zakresie. Przygotowywane są także specjalne materiały dydaktyczne w języku migowym. Szkoły specjalne zatrudniają nauczycieli niesłyszących, a także nauczycieli słyszących biegle posługujących się językiem migowym.

W związku z powyższym, mając na uwadze potrzebę indywidualizacji pracy z danym dzieckiem czy uczniem niesłyszącym lub słabosłyszącym, uwzględniającą m.in. wybór przez dziecko/ucznia najbardziej korzystnego sposobu i formy komunikowania się z otoczeniem, wprowadzenie zajęć nauki jednego z języków migowych jako obowiązkowego, tj. Polskiego Języka Migowego albo Systemu Językowo-Migowego – nie jest zasadne.

Od roku akademickiego 2019/2020 uczelnie prowadzące kształcenie nauczycieli realizują przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie ze standardem określonym w przepisach rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela¹⁹.

W załączniku nr 3 do ww. rozporządzenia określającym standard kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu pedagoga specjalnego, nauczyciela logopedy i nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka – w części III. *Efekty uczenia się*, pkt 2. *Szczegółowe efekty uczenia się*, lit. E. *Przygotowanie w poszczególnych zakresach pedagogiki specjalnej*, E.S. *Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością słuchową (surdopedagogika)*, E.2S. *Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne* – wśród umiejętności jakie powinni nabyć absolwenci studiów realizujący ww. standard kształcenia wskazane są:

- znajomość podstaw języka migowego, systemu językowo-migowego (SJM) w kontekście polskiego języka migowego (PJM), daktylografii i ideografii (minimum 200 znaków, obejmujących pojęcia związane z nauczaniem i uczeniem się, przedszkolem, szkołą lub placówką systemu oświaty, opieką i wychowaniem),
- stosowanie podstaw języka migowego oraz odróżnianie systemu językowo-migowego (SJM) od polskiego języka migowego (PJM), używania daktylografii i ideografii (minimum 200 znaków, obejmujących pojęcia związane z nauczaniem i uczeniem się, przedszkolem, szkołą lub placówką systemu oświaty, opieką i wychowaniem).

Zatem, standard kształcenia w zakresie *surdopedagogiki* odnosi się do znajomości przez absolwentów studiów oraz studiów podyplomowych, zarówno systemu językowo – migowego (SJM), jak i polskiego języka migowego (PJM). Standard ten nie odnosi się do poziomu znajomości SJM oraz PJM

---

¹⁹ Dz. U. z 2021 r. poz. 890

(w efektach uczenia, nie wskazuje się oczekiwanego poziomu znajomości SJM i PJM).

Dodać należy, że rozporządzenia w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli²⁰ zawierają przepisy prawa, na mocy których nauczyciele zatrudnieni w dniu wejścia w życie przepisów danego rozporządzenia, którzy spełniali wymagania kwalifikacyjne na podstawie dotychczasowych przepisów oraz uzyskali mianowanie, posiadają kwalifikacje w rozumieniu przepisów wprowadzanego rozporządzenia. Zatem nie można wprowadzić przepisów, które działałyby wstecz i zobowiązywałyby do ukończenia kursu i przedłożenia certyfikatu znajomości polskiego języka migowego.

Należy podkreślić, że kształcenie przyszłych nauczycieli realizowane jest wyłącznie w uczelniach wyższych na podstawie ww. przepisów dotyczących standardów kształcenia nauczycieli. Zatem, kształcenie nauczycieli pedagogów specjalnych w zakresie *edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową (surdopedagogika)* może mieć miejsce na jednolitych studiach magisterskich na kierunku „pedagogika specjalna”, a także w ramach trzyletnich studiów podyplomowych w zakresie *surdopedagogiki*²¹ – ta ostatnia opcja jest przeznaczona dla osób już wykonywujących zawód nauczyciela, które pragną uzyskać dodatkowe kwalifikacje z tego zakresu²².

Uczelnie, w ramach autonomii programowej, samodzielnie opracowują programy studiów dla poszczególnych kierunków studiów oraz programy studiów podyplomowych w poszczególnych zakresach, a w przypadku studiów i studiów podyplomowych, przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela uwzględniając obligatoryjnie wytyczne standardu kształcenia nauczycieli, w szczególności wskazane w nim efekty uczenia się.

Zatem absolwenci studiów nauczycielskich w obszarze surdopedagogiki są odpowiednio przygotowywani w tym zakresie do pracy z dziećmi i młodzieżą z niepełnosprawnością słuchową. Natomiast, czynni zawodowo nauczyciele

---

²⁰ Wydawane od 1991 r.

²¹ Zgodnie z ust. 1.1 i ust. 1.2 oraz ust. 1.13 i ust. 1.14 Części I. *Sposób organizacji kształcenia* ww. załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Jednolite studia magisterskie na kierunku „pedagogika specjalna” zostały wprowadzone,

na podstawie § 8 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2021 r. poz. 661), dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2019/2020, czyli od dnia 1 października 2019 r. Dotychczas kierunek „pedagogika specjalna” był prowadzony na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia.

²² Zgodnie z ust. 2.4. Część I. *Sposób organizacji kształcenia* załącznika nr 3 do rozporządzenia w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, kształcenie na studiach podyplomowych w zakresie pedagogiki specjalnej (także zatem w zakresie *surdopedagogiki*) przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela może być prowadzone dla osób, które: 1) posiadają kwalifikacje do nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć, a nie posiadają przygotowania w zakresie pedagogiki specjalnej lub 2) posiadają przygotowanie w zakresie pedagogiki specjalnej i chcą uzyskać przygotowanie w dodatkowym zakresie pedagogiki specjalnej.

mogą podejmować naukę na kursach polskiego języka migowego na poziomie średniozaawansowanym B1 i uzyskiwać po ich ukończeniu certyfikaty potwierdzające znajomość tego języka na określonym poziomie wyłącznie w systemie doskonalenia zawodowego.

W związku z powyższym, w opinii Ministerstwa Edukacji i Nauki postulaty zawarte odpowiednio w punktach 1 i 6 są możliwe do realizacji na podstawie obowiązujących przepisów prawa oświatowego.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
MINISTRA EDUKACJI I NAUKI

Marzena Machałek
Sekretarz Stanu
/ – podpisano cyfrowo/

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1866064.6408431.5429696
Nazwa dokumentu	Stanowisko MEiN dla Senatu - petycja o nowelizację ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się.docx
Tytuł dokumentu	Stanowisko MEiN dla Senatu - petycja o nowelizację ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się
Sygnatura dokumentu	DWEW-WSPE.0234.2.2022
Data dokumentu	13.05.2022
Skrót dokumentu	18CA8D143A1780089C59EDB541AA99703B1380A8
Wersja dokumentu	1.69
Data podpisu	13.05.2022 14:03:41
Podpisane przez	Marzena Anna Machałek Sekretarz Stanu
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.104.145.145.40900

Data wydruku: 16.05.2022

Autor wydruku: Kasińska-Popiel Joanna (Główny Specjalista)

Joanna Kasińska-Popiel